

Výskyt bělozářky větevnaté v Karlovarském kraji

Miroslav Broum, Vrbsice – Bošov



Při přípravě podkladů ke květeně Valečska jsem narazil ve svých poznámkách z roku 2001 na záznam o výskytu bělozářky větevnaté (*Anthericum ramosum*) na úpatí Šibeničního vrchu u Valče (přibližné souřadnice lokality: 50°10'22,04" N, 13°16'35,81" E), jejíž výskyt na daném místě mám dále potvrzen i z roku 2004.

Vzhledem k tomu, že by se jednalo prozatím o jedinou údaj z území Karlovarského kraje (dle publikace Zvláště chráněné rostliny Karlovarského kraje), konzultoval jsem dále možný současný výskyt s D.

Kouteckým, který v daném území prováděl podrobnější botanický průzkum v roce 2014. K mému potěšení nejenže výskyt na daném místě potvrdil, ale zároveň mě dále upozornil na další populaci vzdálenou od této cca 850 m (přibližné souřadnice lokality 50°10'39,41" N, 13°16'08,02" E), za což mu děkuji.

Bělozářka větevnatá je vytrvalá, dle stanovištních podmínek až přes 1 m vysoká bylina. Od příbuzného druhu bělozářky liliovité (*Anthericum liliago*), která má květy o velikosti 3–4 cm složené v jednoduchém hroznovitém květenství, se liší drobnějšími květy o velikosti 2–3 cm, uspořádanými v řídké latě. Rovněž doba květu je pozdější. Začíná kvést zpravidla v druhé polovině června a postupně nakvétá přes celé léto až do srpna či září. Oproti tomu bělozářka liliovitá kvete dříve, obvykle již v květnu. Bělozářka větevnatá se vyskytuje častěji na zásaditých půdách, naopak bělozářka liliovitá se těmto půdám vyhýbá.

Lokality u Valče odpovídají teplomilným doubravám s výrazně pozměněným stromovým patrem, ve kterém dominuje borovice lesní a vzácně se vyskytuje i dub letní. V bylinném patře roste řada dalších vzácných druhů – např. okrotice bílá (*Cephalanthera damasonium*), pupava Biebersteinoва (*Carlina biebersteinii*) a zimostrázek alpský (*Polygala chamaebuxus*). Lesní porosty v těchto místech nejsou hustě zapojeny, takže je předpoklad, že zde snad může bělozářka setrvat delší období. ■



- Bělozářka větevnatá. Na snímku je dobře patrný jeden z určovacích znaků tohoto druhu – květy se skládají z trojice užších a trojice širších okvětních lístků. Foto Miroslav Broum.